

BIOGRAFIES GUARDONATS 2016

XXVIII PREMIS JOSEP MARIA BATISTA I ROCA MEMORIAL ENRIC GARRIGA TRULLOLS

Ramon Avellana Vilà (Argentina)

Denise Boyer (França)

Carles Gustau Capdevila Gonzalez (Argentina)

Daniel Luis Jubilà i Nasinvera (Argentina)

Sergi Marzabal Estevez (Mèxic)

Guillem Molla i Rodriguez (Estats Units)

Antoni Monrós Nacente (Argentina)

Jaume Roure (Perpinyà)

Màxim Serranos Soler (Luxemburg)

Èric Viladrich i Castellanas (Quebec -Canadà)

Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana

Hotel d'Entitats. Providència, 42. 08024 BARCELONA (Països Catalans) . Tel. 93 213 76 48;
e-mail: ipecc@ipecc.cat . Web: www.ipecc.cat

Deu premiats, catalans i catalanòfils residents a l'exterior dels Països Catalans, han estat distingits amb el XXVIII Premi Josep Maria Batista i Roca – Memorial Enric Garriga Trullols, guardó d'atorgament anual instituit i convocat per l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC) per reconèixer la tasca que duen a terme els catalanòfils i els catalans de fora per mantenir la presència catalana en el món i augmentar el coneixement dels Països Catalans i la cultura catalana a l'exterior

Barcelona, 19 de novembre de 2016

Ramon Avellana Vilà

Resident a Buenos Aires (Argentina)
Nascut a Estaràs, Lleida (Catalunya),
el 24 de novembre de 1946

Ramon Avellana Vilà, va néixer a Estaràs (Lleida) el dia 24 de novembre de 1946, fill del Joan Avellana Sans i la Mercè Vilà Fontanet.

La postulació que impulem no fa més que testimoniar el nostre reconeixement, i el de les entitats que representem, per la tasca que el Senyor Avellana ve desenvolupant al llarg dels darrers 47 anys en pro de la difusió de la cultura catalana a l'Argentina.

Tot just arribat al país, per compte de l'empresa multinacional on treballava en qualitat d'expert en temes industrials rebut a la Universitat Laboral de Tarragona, un jove Ramon de 23 anys començà a freqüentar el Casal de Catalunya de Buenos Aires.

Els primers anys hi va participar activament en l'organització de "charters" que posessin a l'abast dels catalans establerts a l'Argentina i els seus descendents, la possibilitat de retrobar-se amb el seu país d'origen. Una fita destacada de la seva activitat juvenívola va ser el seu compromís amb la visita d'un també jove Joan Manuel Serrat al Casal de Buenos Aires, on va oferir un recitat exclusiu per a la col·lectivitat catalana de Buenos Aires.

Amb el pas del temps, el Senyor Avellana començà a assumir responsabilitats creixents al si de la Comissió Directiva del Casal i que el van dur a fer-se càrrec del maneig de les següents activitats, amb la premissa d'adequar-les als canvis viscuts per l'entitat y la societat que l'acull:

- Parlem-ne": taller obert de conversa en català;
- Difusió de cinema català;
- Refeccions a la seu;
- Turisme i relacions públiques amb la junta protectora del "*Casco Histórico*" de la Ciutat de Buenos Aires, districte on s'erigeix la seu del Casal;
- Coordinació de "Casal TV" canal "web" del Casal, i, com a tal, màxim responsable de la producció i presentació del segment "*Con el foco en Catalunya*";
- Coordinació de l'àrea d'ensenyament de llengua catalana.

Fins el 25 de maig d'aquest any, el Sr. Avellana va ser vicepresident del Casal de Catalunya de Buenos Aires, càrrec al qual l'ha portat el reconeixement del seus consocis per les seves qualitats com dirigent i com a persona.

Denise Boyer

Resident a Sèvres (França)

Nascuda a París (França),
el 12 de setembre de 1946

Denise BOYER, nascuda Saulnier, el 12 de setembre de 1946 a París, filla de Lucien Saulnier (*de família savoiana*) i Cécile Saluden (*de família bretona*).

La seva identificació amb Catalunya data de la seva primera estada a Barcelona, l'any 1964. Va estudiar hispàniques a la Sorbona, tot aprenent català pel seu compte, i va obtenir l'"agrégation d'espagnol" l'any 1968. Successivament "assistante" (1970), "maître-assistant" (1981) i "maître de conférences" (1984) a la universitat Paris-Sorbonne, hi va impartir classes d'espanyol i català (llengua i literatura) i s'hi va doctorar amb una tesi titulada *L'œuvre en vers de Salvador Espriu - Essai de systématique* ("thèse d'État", 1994). Des de l'any 2003 fins al 2009 va ocupar la càtedra de llengua i cultura catalanes de la mateixa universitat, on va dirigir el Centre d'estudis catalans i va crear l'any 2007 el seminari SEC (Séminaire d'études catalanes) de l'equip de recerca CRIMIC (Centre de Recherches Interdisciplinaires sur les Mondes Ibériques et Contemporains de l'Université Paris-Sorbonne) i la revista en línia *Catalonia* (<http://www.crimic.paris-sorbonne.fr>), que recull els treballs de les jornades d'estudi organitzades pel SEC. Des de l'any 2009 és catedràtica emèrita.

Les seves publicacions i conferències tracten essencialment de poesia del segle XX (Salvador Espriu, Narcís Comadira, Miquel Martí i Pol, Carles Riba...), amb un interès especial per les formes d'origen japonès (tanka i haiku), i accessòriament de novel·la (Mercè Rodoreda, Manuel de Pedrolo, Pere Calders...). Ha traduït *Cementiri de Sinera* de Salvador Espriu (Corti, 1991), *Illa Flaubert* de Miquel Àngel Riera (Fédérop, 2003, en col·laboració amb Núria Oliver), *En quarantena* i *Usdefruit* de Narcís Comadira (L'Amandier, 2006), *Mojave* d'August Bover (Papers de Terramar, 2006, edició trilingüe), *Soterrani* de Josep Maria Benet i Jornet (L'Amandier, 2009) i *Dues dones que ballen* del mateix autor (inèdit).

Les seves publicacions i conferències tracten essencialment de poesia del segle XX (Salvador Espriu, Narcís Comadira, Miquel Martí i Pol, Carles Riba...), amb un interès especial per les formes d'origen japonès (tanka i haiku), i accessòriament de novel·la (Mercè Rodoreda, Manuel de Pedrolo, Pere Calders...). Ha traduït *Cementiri de Sinera* de Salvador Espriu (Corti, 1991), *Illa Flaubert* de Miquel Àngel Riera (Fédérop, 2003, en col·laboració amb Núria Oliver), *En quarantena* i *Usdefruit* de Narcís Comadira (L'Amandier, 2006), *Mojave* d'August Bover (Papers de Terramar, 2006, edició trilingüe), *Soterrani* de Josep Maria Benet i Jornet (L'Amandier, 2009) i *Dues dones que ballen* del mateix autor (inèdit).

Va ser membre del Consell científic de la revista *Estudis romànics* (2005-2009). Actualment forma part del Consell assessor de les revistes *Els Marges*, *Indesiderenter* i *Anuari TRILCAT*.

Ha estat guardonada amb el Premi Internacional Ramon Llull (2009) i és membre corresponent de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (2011).

Carles Gustau Capdevila Gonzalez

Resident a La Plata (Argentina)

Nascut a Necochea (Argentina)
el 21 de desembre de 1968

Carles Gustau Capdevila. Fill de Carles Ruben Capdevila i d'Ana Maria Gonzalez Vernet, va néixer a Necochea (Argentina) el dia 21 de desembre de 1968. Resident a La Plata (Argentina). Advocat. Professor de Dret Mercantil a la Universitat Catòlica de La Plata (Argentina). Cofundador, secretari i ànima activa del Casal del Països Catalans de La Plata.

Subdirector de l'Observatori de Nacions Sense Estat de la Universidad Nacional de la Plata.

Ha estat en tres legislatures representant del Con Sud d'Amèrica al Consell de les Comunitats Catalanes de l'Exterior.

Impulsor de les Trobades de Directius del Con Sud d'Amèrica i de la capacitació permanent dels dirigents de les Comunitats Catalanes d'Amèrica.

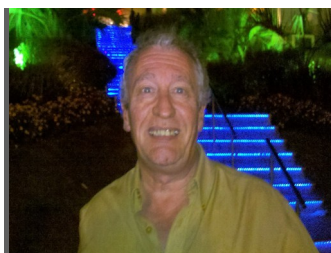
Coredactor de les conclusions a les Trobades Mundials de Casals a Girona (2005) i Tarragona (2008).

Coredactor de les conclusions a les Trobades de Casals del Con Sud d'Amèrica de Buenos Aires (2005), Santiago de Xile (2007), Córdoba (2009) i La Plata (2012). Ponent als Forum Jove de capacitació pel jovent dels casals desenvolupats al 2006 (Puigcerdà) i 2007 (El Masnou). Ha escrit el llibre "Catalunya i Euskal Herria –Junts pel mateix camí" i ha donat més de 100 conferències sobre la història de Catalunya i sobre el procés de recuperació de la seva independència.

Organitzador i ponent als seminaris sobre nacions sense estat desenvolupats a la Facultat de Ciències Jurídiques i Socials de la Universitat Nacional de La Plata (anys 2014 i 2015).

És membre del Consell d'Acció Exterior i Unió Europea del Govern català.

Es membre de l'Institut de Dret Mercantil del Col·legi d'Advocats de La Plata (Argentina). Ha publicat arreu de 60 ponències sobre temes de Dret Mercantil.

Daniel Luis Jubilà i Nasinvera

Resident a Venado Tuerto (Argentina)
Nascut a Venado Tuerto (Argentina),
el 30 de març de 1956

Daniel Luis Jubilà i Nasinvera, nascut el 30 de març de 1956 a Venado Tuerto, és fill de Luis Jubilà i Lilia Lina Nasinvera, argentins.

Els meus avis, Joan Jubilà (nascut a Santa Linya, Lleida, Catalunya) i Teresa Gesé (nascuda a Blancafort, Lleida, Catalunya)

És President del Centre Català de Venado Tuerto (Província de Santa Fe, Argentina). Per haver mantingut en activitat el Centre a Venado Tuerto, una ciutat d'uns 80.000 habitants, descendents en la seva majoria de població immigrant europea i d'altres regions del país.

És també un important centre industrial i comercial. En aquesta ciutat hi ha una nombrosa comunitat de catalans o descendents d'immigrants catalans històricament procedents de les Terres de Lleida en els anys 1900 i 1920 i que no han conegut després cap nova arribada.

És Enginyer Electromecànic i va treballar durant 40 anys en una cooperativa de energia elèctrica i ara treballa com perito tècnic als tribunals judicials de la seva ciutat i com a auditor a la UTN (Universitat Tecnològica Nacional).

Net de catalans va participar activament en la formació i organització del Centre Català de Venado Tuerto com col·laborador, com membre de la Junta Directiva i des de 2007 com a President. Ha treballat sempre en la redacció del Butlletí Informatiu que el casal fa pels seus socis, autoritats locals, mitjans de comunicació i altres casals.

Es casat i té dos fills que també son membres del casal, en Fernando com a Pro-tresorer i la Gabriela com a vocal jove. A més és membre de l'Agrupació de Col·lectivitats Estrangeres de Venado Tuerto.

Ha participat a les trobades de les CCE del Con Sud d'Amèrica en Paraguai (1999), Xile (2007), Córdoba (2010), Paranà (2014), Montevideo (2015) i Mar del Plata (2016) i a la Trobada del Món a Tarragona al 2008.

Va organitzar al casal de Venado Tuerto el 3er Taller de Capacitació de Dirigents de CCE del Con Sud d'Amèrica al 2013.

Sergi Marzabal Estevez

Resident a Mèxic DF

Nascut a Vigo, Pontevedra,
el 14 de novembre de 1966

Nascut a Vigo, Pontevedra, el 14 de novembre del 1966, fill de pares catalans que es van desplaçar a Galícia per treballar, i van tornar a Barcelona al cap de 4 anys.

Va ingressar a la facultat de Biologia al 1986 fins que va saltar a la informàtica el 1990 com a programador informàtic on va treballar en diverses empreses.

El 2004 va anar a viure a Dublín (Irlanda) on es va adonar de la manca de eines per posar en contacte els catalans que vivien a Dublín i el setembre del 2005 va crear una web per fer-ho; www.catalansadublin.com.

Els catalans de Dublín s'organitzaren per muntar mil i una activitats, excursions, quedades, pícnic, practiques de jocs gaèlics, i especialment per a les celebracions de la Diada a Dublín, el Sant Jordi, concursos literaris de Sant Jordi i de Nadal, i mil coses més.

Un any després i amb gairebé 1000 usuaris registrats a tot Irlanda, va rebre la petició d'una web per als catalans de Berlín i un altre per als Catalans de Manchester.

En aquell moment decideix exportar la fórmula de la web i expandir-la a les principals ciutats del món. Compra els dominis de les 10 ciutats mes grans del mon (CatalansaBerlin.com, CatalansaLondon.com, Catalans a Paris.com, CatalansaNewYork.com, CatalansaTokyo.com, CatalansaPekin.com, CatalansaDelhi.com, CatalansaAmsterdam.com, CatalansaMexico.com, CatalansaSaoPaulo.com i CatalansaMadrid.com), registra oficialment el nom

“CATALANS AL MON”, amplia l'espai d'allotjament i desenvolupa tota una nova web parametrizable per a ampliar el projecte per a totes les ciutats que calguin fàcilment.

Actualment, a maig del 2015, **Catalansalmon.com** es una xarxa de **10.900 usuaris** registrats en **395 webs** independents en **124 països** que posa en contacte catalans que viuen en diferents ciutats del món.

A partir de la plataforma CATALANSALMON desenvolupa altres projectes paral·lels, com www.CULERSALMON.com, una xarxa de culers arreu del món que crida l'atenció de l'equip de Josep Maria Puyal i el seu equip de LATDP i treballen plegats durant dos anys en un projecte per crear la xarxa social dels culers d'arreu del món. Dissortadament el projecte comú al final no es pot dur a terme, però Culersalmon continua informant puntualment, partit a partit, de la realitat del Barça.

L'any 2012 desenvolupa una plataforma contra el TANCAMENT de les emissions de TV3 per satèl·lit que deixa a molts catalans de l'exterior sense accés a TV3.
TV3.catalansalmon.com

La web reuneix ràpidament més de **38.000 signatures contra el tancament** i en una campanya en col·laboració amb la FIEC (Federació Internacional d'Entitats Catalanes) i [les presenten al Síndic de Greuges](#).

Entretant també desenvolupa una web per a fer una **DIADA VIRTUAL el 2012** i repeteix el 2013 per fer una **CADENA HUMANA VIRTUAL 2013** per que tots els catalans d'arreu del món que no van poder afegir-se a la Cadena Humana del 2013, poguessin fer-ho virtualment.
<http://catalansalmon.com/diada2013/>

Entretant també col·labora a muntar una plataforma per als Catalans de l'estranger que tenen fills petits i busquen material i experiències per compartir a PATUFETSALMON.com

També ha desenvolupat el projecte **PADRINSALMON.com** per donar solucions directes als catalans que busquen respostes concretes quan marxen a un altre país, de manera senzilla i immediata.

El 2012 va crear la web VULLVOTAR.cat que Informa els catalans de l'exterior del que han de fer per votar des de l'exterior. Actualment hi ha gairebé 8.000 catalans registrats que han rebut informació puntual de les gestions per votar des de l'exterior, posant especial atenció a les eleccions catalanes del 2012. Per al resultat d'aquestes eleccions va ser autoritzat, junt amb la FIEC a assistir al recompte del vot exterior que es va fer el dia després de les eleccions, per tenir el recompte del vot dels catalans a l'exterior.

Aquesta plataforma ha estat el referent informatiu per aconseguir informació sobre els processos electorals des de l'exterior.

Com a conseqüència de VULLVOTAR, va recopilar queixes de molts catalans que no havien pogut votar des de l'exterior, per problemes tècnics amb correus, pel VOTO ROGADO, o per problemes amb l'ambaixada corresponent. Per reunir aquestes queixes i donar-li forma, va muntar la web **NOPUCVOTAR-** <http://www.catalansalmon.com/nopucvotar/> on recollir les queixes de les eleccions catalanes del 2012 i les Europees del 2014

En col·laboració amb CATALUNYADIUPROU, van recollir les queixes d'una 60ena de persones i van presentar una denúncia al Jutjat de Barcelona.

Amb la web VULLVOTAR va ser especialment important la campanya per a la consulta del 9N, de la qual va ser voluntari a Mèxic. Des de la web/Facebook/twittter es va informar als catalans de l'exterior de les diferents alternatives per poder votar, donats els canvis constants pels impediments de l'estat espanyol a que els catalans s'expressessin democràticament el 9N.

Actualment està treballant en la versió per les **eleccions del 27 de setembre** de vullvotar.cat

El 2011 va participar amb la FIEC en la trobada amb els representants dels partits polítics amb representació al Parlament per demanar l'eliminació del **VOTO ROGADO** que és el causant de la reducció de la participació del vot exterior del 25 al 6%. Els partits van reconèixer que la mesura havia aportat més perjudicis que no pas beneficis i es van comprometre a estudiar la seva eliminació.

Durant aquest temps, CATALANSALMON ha col·laborat amb els Casals Catalans que li ho han demanat, i ha ofert desinteressadament la web de Catalansalmon local com a web dels casals que no en tenien, i ha contestat milers de mails de Catalans que han buscat una oportunitat fora del seu país.

Amb Catalansalmon i totes les activitats relacionades ha reunit una base de dades de **mes de 75.000 catalans** dels 5 continents.

Des del 2013 esta vivint a Ciutat de Mèxico. Allà ha treballat per aglutinar un bon grup de Catalans que continuen fent activitats com Sant Jordi, activitats de lleure com partits de futbol o gastronòmiques que reforcen els llaços dels catalans del país que no tenen relació amb els casals.

Des del 2005, La plataforma Catalansalmon ha col·laborat i/o ha estat altaveu de diferents campanyes que s'han fet des de la **ANC, Omnium Cultural, Diplocat, CatalunyaDiuProu**, o la Generalitat, col·laborat a donar a conèixer **el REGISTRE de CATALANS de la Generalitat**, adreçades als catalans de l'exterior. I també ha donat suport a moltes iniciatives particulars per buscar informació dels Catalans que viuen fora.

També ha participat en xerrades informatives que l' **Ajuntament de Barcelona** fa per als catalans que busquen oportunitats a l'exterior (ciajbcn) presencialment i també via Skype.

CATALANSALMON també és el referent per als mitjans que busquen contactes de Catalans que viuen a fora, especialment quan es busca una opinió catalana en primera persona d'algun esdeveniment que té ressò mundial, el darrer exemple el terratrèmol al Nepal. També hem col·laborat activament amb TV3 en programes com **AFERS EXTERIORS** aportant contactes sempre amb el vistiplau dels interessats. Les diferents iniciatives de Catalansalmon també han aparegut nombrosos cops a la premsa.

En el discurs del dia de la Catalunya Exterior el passat 26 d'Abril del 2015, el [President Mas va agrair personalment](#) la tasca de Catalansalmon a favor del Dret a Decidir arreu del món.

És membre de la **Sectorial d'Exteriors de la ANC** , des d'on treballa activament per donar a conèixer la realitat catalana arreu del món i col·labora en diferents projectes.

És **membre de la Junta de FIEC**, Federació Internacional de les Entitats Catalanes, des d'on col·labora amb el projecte de llei de la Catalunya Exterior que està en tràmit parlamentari actualment.

També és membre de la Junta de la **Penya Blaugrana Ciudad de México** actualment en Procés de constitució.

Des del 2014 és **Representant de la Generalitat de les comunitats Catalanes de l'exterior de México, Centreamèrica i Carib**, i membre del **Consell** que es reuneix cada any per transmetre l'evolució de les comunitats catalanes de l'exterior davant de la Generalitat.

Guillem Molla i Rodriguez

Resident a Amherst, Massachusetts, (Estats Units)

Nascut a Barcelona,
el 29 de juny de 1977

Nascut a Barcelona, Catalunya, el 29 de juny del 1977, fill de l'Antònia i de l'Enric, i actualment resident a Amherst, Massachusetts, als Estats Units d'Amèrica.

Va créixer a Sant Celoni i va decidir estudiar a la Universitat de Girona, on es va llicenciar en Filologia Catalana, el 2001, i Hispànica, el 2003.

Recent llicenciat, el 2001 es va desplaçar a viure a Andorra, on va exercir de professor de català per a estrangers a l'acadèmia Inlingua d'Andorra la Vella, des d'on també va desenvolupar tasques de guionista i copresentador del programa diari "Parlem Com Cal?!", d'Andorra Televisió, durant dos anys. En aquest programa, alumnes de tots els instituts de l'estat andorrà concursaven amb proves sobre la llengua, història i cultura catalanes.

Després del seu pas per Andorra, es va instal·lar a Girona, on va treballar com a corrector de català al diari *El Punt*. Poc després, va començar els estudis de doctorat en Lletres a la Universitat de Girona.

El gener del 2009 s'instal·la a Cardiff, al País de Gal·les, per treballar com a lector de català a la Universitat de Cardiff i, simultàniament, a la Universitat de Bristol, a Anglaterra, fins a l'estiu del 2010. Durant aquest període, imparteix gairebé una desena de classes de llengua, literatura, política i història catalanes a prop d'una vuitantena d'alumnes.

De nou a Girona, el 2010 es doctora amb una tesi sobre el crític comparatista Ramon Esquerra i Clivillés (1909-1938?), autor barceloní desaparegut al final de la Guerra Civil.

Aquesta tesi, que va guanyar el premi extraordinari de doctorat de la Universitat de Girona el 2011, seria transformada en llibre i publicada el 2015 per Publicacions de l'Abadia de Montserrat amb el títol *Ramon Esquerra, geografia crítica d'un esperit comparatista*. A més de reivindicar un dels grans europeistes i pioners de la literatura comparada acadèmica a Catalunya, el llibre ofereix una interpretació de les múltiples aportacions d'Esquerra al llarg de la seva activitat com a historiador de la literatura.

Mentrestant, edita obres de Josep M. Corredor i Pau Casals, Miquel Berga, i Prudenci Bertrana, del qual destaca l'edició per primera vegada del manuscrit inèdit de la novel·la *Violeta* (1899), publicat per Edicions de la Ela Geminada el 2013.

El mateix 2013, mogut de nou pel desig d'ensenyar català a l'estranger, aconsegueix un lectorat de l'Institut Ramon Llull als Estats Units i se'n va a viure a Amherst, a l'estat de Massachusetts, on comença a fer de professor de llengua i cultura catalanes a la Universitat de Massachusetts.

El seu pes dins la universitat anirà creixent fins a esdevenir professor a temps complet, diversificant l'oferta d'estudis catalans amb una desena de cursos, a més d'organitzar trobades setmanals entre interessats, nadius i alumnes de català.

Entre les diverses activitats portades a terme per promocionar la cultura catalana en terres nord-americanes, destaca l'organització durant tres anys consecutius de l'únic cicle de cinema català en l'àmbit acadèmic dels Estats Units: el Catalan Film Festival, gestionant i aconseguint l'ajut econòmic necessari per part de diversos departaments i entitats. Amb un èxit creixent, tant de ressò com de públic, el Cicle ha pogut convidar i comptar amb la presència de directors i productors de cinema catalans com Judith Colell, Neus Ballús, Pau Subirós i Carles Marqués-Marcet.

Amb l'ànim d'ampliar el coneixement dels Estudis Catalans a la zona universitària i a tot l'estat de Massachusetts, pels volts de Sant Jordi organitza l'anomenada Catalan Week, amb diversos esdeveniments que inclouen conferències de personalitats del món cultural català, com ara l'escriptor Jordi Puntí o la traductora literària Mara Faye Lethem.

L'organització d'aquestes activitats per dinamitzar la cultura catalana inclou lectures literàries obertes al públic assistent, recepcions amb productes gastronòmics, roses i llibres, i un concurs de traducció literària obert a tothom que sempre celebra l'efemèride d'un escriptor o escriptora en llengua catalana.

Així mateix, el 2014 va ser membre del Comitè que va elaborar i proposar amb èxit la creació d'un "Minor" d'Estudis Catalans a la Universitat de Massachusetts, el primer de la història dels Estats Units juntament amb el de la Universitat de Chicago. Gràcies a aquest fet, la Universitat de Massachusetts ha estat el centre amb els primers estudiants nord-americans amb una especialització oficial en Estudis Catalans.

Antoni Monrós Nacente

Resident a Córdoba (Argentina)

Nascut a Barcelona,
el dia 5 de juliol de 1926

Antoni Monrós Nacente va néixer el 5 de juliol de 1926, al carrer Vendrell 17, del barri de Sant Gervasi de Barcelona.

Els seu pare va ser Enric Monrós Nacente, la seva mare Maria dels Reis Nacente i va tenir un germà, que es deia Francesc.

L'any 1932 va començar els seus estudis primaris al Col·legi Alemany de Barcelona, fins l'any 1939 quan, amb motiu de la Guerra Civil, marxa cap a França amb la seva mare, i a on es retroben amb el pare i el germà, després de tres mesos sense saber res d'ells.

L'any 1940 van cap a l'Argentina i viuen durant uns quants anys a la ciutat de Buenos Aires, on va ingressar al Col·legi Nacional Pueyrredon, en el qual va fer tots els estudis secundaris.

Finalment va ingressar a la Universitat Nacional de Buenos Aires (UBA) en la qual, l'any 1951, es va graduar d'Enginyer Civil (orientació Electromecànica).

Va exercir la docència en aquesta Universitat i professionalment es va vincular a les indústries del paper, automotriu, metal·lúrgiques i obres civils.

En relacions internacionals va gestionar equips industrials diversos a Europa per instal·lació al país.

Ha estat Gerent General de Perkins Argentina i manté l'activitat professional com a Assessor i Consultor.

Va publicar treballs de la seva especialitat en revistes i congressos. Des de l'any 1954, per raons de feina, va viure entre Buenos Aires i Córdoba, on els seus pares ja s'havien establert anys enrere.

És casat des del 1956 amb Lúcia Meier i té quatre fills (Cristina, Isabel, Clara i Gabriel) i quinze néts.

El seu pare, també enginyer, va ser membre de la Generalitat durant la presidència de Lluís Companys, en dependències relacionades amb Obres Públiques, i ja radicat a *Córdoba*, va ser un dels socis fundadors d'aquest Casal Català, que es va formar el 29 d'abril de 1951 amb el nom de Club Català.

Activitats en el Casal Català:

Al moment de la fundació del Casal, l'Antoni vivia a Buenos Aires i, anys després ja radicat a *Córdoba*, va prendre contacte amb el Casal durant la Fira del Llibre de setembre de 1999, en la que el centre havia muntat una parada.

Des d'aquell moment ha participat activament en moltes de les activitats, essent un enfervorit difusor de tot el que es relaciona amb la cultura i història de Catalunya.

Des de l'any 2004 és el Tresorer de la Comissió Directiva del Casal.

Ha dictat diverses conferències, fent en tot moment una difusió acurada del que es relaciona amb Catalunya.

Va presidir la Comissió controladora de la "Consulta '*Córdoba* Decideix' Sobre la Independència de Catalunya" que va tenir lloc al Casal entre el 25 i el 29 d'abril de 2011, en la qual hi va participar el 71% dels socis de més de 16 anys (92 vots pel si, 5 pel no, 2 en blanc i 1 nul).

Ha participat de la Quarta Trobada de Casals Catalans d'Arreu del Món (Tarragona 2008), de la IXa Trobada Cultural de les CCE del Con Sud d'Amèrica (Buenos Aires 2005), de la XIa Trobada Cultural de les CCE del Con Sud d'Amèrica (La Falda – *Córdoba* – 2009, com a membre de l'organització, a càrrec del nostre Casal) i dels 3 Tallers de Capacitació de Directius de les CCE del Con Sud d'Amèrica (La Plata 2006, Paraná 2010 i Venado Tuerto 2013) i d'altres.

Com que també és tresorer del Centre d'Enginyers de *Córdoba*, s'ha establert una mena de cooperació de les dues entitats, que s'ha vist reflectida per exemple, en les freqüents actuacions de la Coral "Josep Maria Castelló" (del nostre Casal) en l'auditori de l'esmentat Centre.

Amb els seus 90 anys, està molt bé tant pel que fa a l'aspecte físic, com al mental, amb un esperit que ja el voldrien tenir molts dels que són més joves que ell.

Jaume Roure

Resident a Perpinyà (Catalunya del Nord)
Nascut a Perpinyà,
el 30 de setembre de 1944

Va néixer el 30 de setembre de 1944 i va passar la majoria de la seva infància a Àfrica on el seu pare, creador del Grup Cultural de Joventut Catalana i distingit per la Creu de Sant Jordi, era administrador de la França d'ultra mar.

Tinent d'alcalde de Cultura Catalana de l'ajuntament de Perpinyà durant tota la legislatura d'Alduy i Pujol, Responsable dels Afers Catalans de la vila de Perpinyà durant vint-i-cinc anys, fundador del partit catalanista UNITAT CATALANA, fundador de la delegació de Perpinyà a Barcelona i de la delegació de la Generalitat a París. Gran lluitador i perseverant apòstol del catalanisme a Catalunya del nord. Persona d'una qualitat personal i humana fascinant, treballador, honest, responsable, amant de totes les nostres manifestacions culturals, gran viatger i defensor del nostre país.

La seva vida professional va començar amb alts estudis comercials i va ser dedicada a les assegurances. Sempre implicant-se paral·lelament per Catalunya. Va crear les 6 hores de cançó catalana, primera manifestació de cultura catalana moderna i reivindicativa. Va acollir a l'època del franquisme en el període de transició, l'essencial de la nova cançó catalana : Lluís Llach, Raimon, Maria del Mar Bonet, ... com també altres cantants de cultures minoritzades. Amb el grup jove també va crear la Llibreria Catalana, primer sota la forma d'un camió itinerant, després instal·lada a Perpinyà on encara es troba.

Va participar a la creació de La Bressola, de la Universitat Catalana d'Estiu, de la Penya Barcelonista, ... Un gran recorregut cultural i identitari.

Va entendre que calia anar més enllà i tenir la possibilitat de decidir. Cosa que el va incitar a comprometre's en la política on es va destacar.

Amb -entre altres- en Miquel Mayol, va crear l'Esquerra Catalana dels Treballadors, font del catalanisme polític de Catalunya Nord. Va aconseguir crear una UNITAT darrera de l'Andreu Barrere a les eleccions regionals del 1986 i es va presentar a les municipals del 1989 a Perpinyà amb una llista anomenada Unitat Catalana. Girona.

Tinent d'alcalde d'en Joan-Pau Alduy des del 1993 i vice-president de la mancomunitat fins al 2014, va evidenciar la necessitat d'un elegit dedicat a la cultura catalana però també a les relacions transfrontereres amb la creació de la Casa de la Generalitat a Perpinyà, la delegació de la mancomunitat a Barcelona, i després a Girona.

Va crear una nova escola La Bressola, va modificar la fisonomia de Perpinyà posant el català visible amb els noms de carrers i la retolació bilingüe, va eixamplar el coneixement del català amb el centre d'autoaprenentatge i la difusió de llibres i recursos en català a tots els centres de cultura, o encara amb cursos per a adults i pels empleats municipals, va fer que la cultura catalana sigui estimada amb Sant Jordi al carrer, Sant Joan Festa major, el nadal tradicional, el dictat en català, com també el suport al món cultural, ajudant per exemple a la creació del Casal Català Jaume 1er, i totes les associacions catalanes entre les quals ÒMNIUM.

Va fer tantes coses que és impossible citar-les totes. Encara manté el seu compromís treballant per Catalunya tot i no tenir càrrec electe.

Sovint diu amb humilitat que no ha inventat res. Que només ha copiat allò que funcionava a altres llocs. Però aquí, els seus actes, tots els copien. Totes les institucions tenen ara una delegació dedicada a la catalanitat. Gràcies a ell, aquesta persona que sovint ha tingut raó abans de tothom i que ha hagut de lluitar per coses que ara tots considerem normal.

Premi Joan Blanca l'any 2016

El Premi Joan Blanca precisament, el va crear per a distingir la gent que lluita i que s'ha destacat per la seva trajectòria catalana.

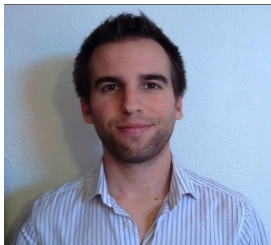
Màxim Serranos Soler

Resident a Luxemburg

Nascut a Vilanova i la Geltrú, Barcelona
(Catalunya), el 31 de maig de 1975

Màxim Serranos Soler (Vilanova i la Geltrú, 31 de maig de 1975), fill d'Antonio Serranos i de Maria Teresa Soler, és un traductor i escriptor català resident a Luxemburg des de 2002. És llicenciat en Traducció i en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra. Actualment treballa com a traductor al Parlament Europeu a Luxemburg. Des de 2014 és Vicepresident del Centre Català de Luxemburg. Forma part de la Junta des de 2008. S'ha distingit en una brillant labor de promoció de la literatura catalana a Luxemburg, en particular, assegurant la presència de la llengua catalana en festivals de prestigi com el Printemps des Poètes i el Salon du Livre del Festival des Migrations així com en fomentar l'intercanvi literari poètic entre Catalunya i Luxemburg. El seu compromís amb les activitats generals del CCL ha estat sempre total.

Ha traduït diverses obres tècniques al català, a més de la novel·la *Els clients del Balto* de Faïza Guène (Funambulista, 2010). Ha traduït al francès el seu llibre *Paramites* (Emboscall, 2006), que va aparèixer amb el títol *Le suicide du phénix et autres événements improbables* (Ultimomondo, 2011). Ha publicat tres reculls de narracions: *Incipit vila nova (i la Geltrú)* (El Cep i la Nansa, 2002), *La seducció de la vida* (Emboscall, 2005) i *Paramites*. El seu segon llibre està traduït al castellà i a l'italià. El 2013 va publicar la novel·la *Explicit vila nova* (El Cep i la Nansa).

Èric Viladrich i Castellanas

Resident a Mont-real (Quebec)
Nascut a Olius, Lleida (Catalunya)
el 12 de juny de 1980

Nascut a Olius, Lleida, el 12 de juny del 1980, fill de Manel Viladrich Mujal i de Montserrat Castellanas Guilà resident a Mont-real (Quebec).

Es llicencia en Comunicació Audiovisual per la Universitat Autònoma de Barcelona l'any 2003. Durant la seva estada a París, dins del marc del programa Erasmus, va dirigir i presentar el programa de ràdio en català "Punts suspensius", un espai quinzenal d'actualitat i promoció de la música en català a la històrica emissora Radio Pays (emissions en basc, cors, bretó, alsacià, català, occità i francoprovençal). El seu projecte audiovisual de final de carrera, el curtmetratge "Aurum is on line", inclou una escena fina en llengua de signes catalana (LSC) i, a banda de la menció de matrícula d'honor per part del professor Esteve Riambau, també va ser seleccionat en diferents festivals de documental, a Saragossa i a la ciutat de Mont-real (Quebec).

Entre el novembre de 2003 i juliol de 2004 va treballar a BarçaTv. Entre altres tasques, va ser el responsable del programa WebClam, un espai cultural en el qual va acostar la cultura i l'univers digital al món de l'esport. Cal destacar un reportatge especial sobre la catalanitat de la ciutat de L'Alguer, amb una entrevista a Pasqualino Mellai i la cobertura d'un concert de Franca Masu en terres catalanes.

L'any 2003 és un dels 10 becaris escollits per la Fundació La Caixa i el Conseil international d'études canadiennes (CIEC) per cursar estudis superiors al Canadà. Concretament, entre 2004 i 2007, estudia un Màster en tecnologies de la informació i la comunicació a la Université du Québec i s'especialitza en les TIC i l'ensenyament de llengües estrangeres.

Entre el 2006 i el 2007 coordina juntament amb el Departament de littératures et langues modernes de la Université de Montréal i l'Àrea de llengua i universitats de l'Institut Ramon Llull la introducció dels estudis catalans per primera vegada en una universitat del Quebec.

Del 2007 al 2013 serà el lector de la xarxa Llull (professor convidat a la UdeM) responsable de muntar i impartir els quatre cursos de llengua catalana (nivells A1, A3 i B1), així com el curs de cultura, impartit en llengua francesa. Aquests quatre cursos permeten l'obtenció del Mòdul en llengua i cultura catalanes.

Paral·lelament, consolida la seva formació en estudis catalans a través del Màster en estudis superiors en llengua, cultura i literatura catalanes per la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona (2011) i de la formació contínua que ofereixen les Jornades internacionals per a professors de català de l'Institut Ramon Llull.

Des de l'any 2013 és el responsable dels programes d'estudis catalans al Département de littératures et de langues du monde i alhora conseller tecnopedagògic i responsable dels cursos de llengua catalana al Centre de langues de l'Université de Montréal.

El creixement continuat d'inscripcions i la consolidació de les assignatures de llengua i cultura catalanes dins l'oferta lectiva d'altres programes d'estudi del departament i de la facultat van facilitar la signatura d'un segon conveni de col·laboració entre l'Institut Ramon Llull i la Université de Montréal l'any 2013.

Fruit d'aquest acord, entre 2013 i 2014 l'Èric Viladrich coordina la creació del primer Mínor en estudis catalans d'Amèrica del Nord (poc després seguiran Chicago i Massachusetts), un programa que inclou, a banda de les assignatures de llengua i cultura inicials, cinc nous cursos més: panorama de la literatura catalana, traducció català-francès, lectures tutoritzades, viatge d'estudis i pràctiques en organisme. Aquest nou pas en la consolidació dels estudis catalans permet haver creat un equip de fins a 4 encarregats de curs estables a la UdeM i la visita d'un professor convidat.

El Mínor en estudis catalans s'inscriu en el nou Grau en llengües modernes del Département de littératures et de langues du monde de l'Université de Montréal, del qual l'Èric Viladrich en fou un dels principals impulsors. Des del 2012 és, a més, el president del comitè de coordinació de la secció Llengües modernes del departament, que inclou els estudis àrabs, catalans, italians, neohel·lènics, portuguesos i russos.

Poc després de la seva arribada al Quebec, l'Èric Viladrich es va implicar activament en el Casal català del Quebec. Des de la vocalia de comunicació, entre 2006 i 2007 va impulsar el rapatriament del Casal des de la ciutat de Quebec fins a l'àrea metropolitana de Montréal, li va oferir una nova imatge corporativa, el va obrir a internet i a les xarxes socials i va aconseguir superar el llistó dels 200 membres oficials inscrits, prop del 50 % dels quals són quebequesos catalanòfils. Durant els mandats al càrrec de secretaria i la vicepresidència d'aquesta entitat, el Casal català del Quebec va aconseguir configurar una Junta Permanent a partir de la qual es va poder acompanyar la creació de la colla dels Castellans de Montréal (de la qual el quebequès Serge Mainville en fou el fundador i primer cap de colla) i de la Médiathèque en études catalanes de la Université de Montréal.

A banda de ser el primer centre de documentació permanent en llengua i cultura catalanes, amb més de 2 000 exemplars catalogats, la Médiathèque en études catalanes coordina i garanteix la presència de la literatura catalana als principals festivals literaris de la ciutat de Montréal, així com l'actuació d'altres artistes catalans.

Ja sigui des del Casal català del Quebec (vicepresidència o presidència des del 2012) i/o la direcció de la Médiathèque en études catalanes de la Université de Montréal, l'Èric Viladrich ha coordinat la presència dels escriptors Najat El-Hachmi, Teresa Solana, Carles Casajuana, Pep Coll, Gabriel Janer-Manila, Josep-Lluís Lluís (al Festival internacional de la littérature de Montréal i el festival Métropolis Bleu), les commemoracions dels anys Mercè Rodoreda (2008), Joan Maragall (2011), Espriu/Rosselló Pòrcel (2013), del Tricentenari dels fets del 1714 (2014) al Quebec, la gira quebequesa de Franca Masu (Quebec i Mont-real el 2010), les actuacions de Pau Alabajos (2012), Lídia Pujol (el 9N de 2014) i Joana Serrat (Diada de l'11 de setembre de 2015) i desenes d'exposicions, projeccions de cinema, tallers i conferències entre 2007 i 2016.

L'any 2011, juntament amb Agustí Nicolau-Coll, va impulsar el número especial "Catalogne, la résilience d'une nation" que la revista quebequesa L'Action nationale va dedicar a Catalunya. Es tracta de la primera vegada que la revista més antiga d'Amèrica del Nord dedicava un número especial a una nació que no fos la quebequesa. Per aquest número, l'Èric Viladrich i l'Agustí Nicolau van rebre el premi André-Laurendeau 2011, de l'Associació Saint-Jean Baptiste de Montréal.

Entre els altres projectes que ha coordinat, també val la pena destacar el llibre "Entre el record i l'oblit – Memòria de la Guerra civil i l'exili català al Quebec", un projecte de recuperació de la memòria històrica entre la diàspora republicana al Quebec. Un llibre que recull el testimoni d'onze catalanes i catalans, del qual en fou l'impulsor i coautor juntament amb l'Ignasi Cos, la Francine Nadal i la Carme Casanovas. Amb aquests darrers, l'estiu de 2012 va dur a terme una gira de presentació del llibre que els va portar a Barcelona, Argelers, Puigcerdà i Solsona. Un viatge molt emotiu amb el qual van tancar el cercle de la diàspora, portant els records recollits al Quebec fins al mateix punt on havia començat per a tots els testimonis aquest llarg exili republicà l'any 1939.

Actualment, amb motiu del 55è aniversari de la comunitat catalana al Quebec (1961-2016), l'Èric Viladrich concentra els seus esforços en explorar i donar a conèixer el patrimoni quebequès d'origen català, ara per ara força desconegut a Catalunya. Citant l'article de l'Èric Viladrich al número 57 de la revista Llengua i ús (*Els Estudis catalans a la Université de Montréal*, desembre de 2015) : "Cal estimular la recerca, la traducció literària i la divulgació periodística per incloure en el corpus del patrimoni cultural català algunes de les personalitats catalanes que han marcat la cultura del Quebec del segle XX: la gran dama i pionera del teatre quebequès, Mercedes Palomino (Barcelona 1913 - Mont-real 2006), l'escultor i ceramista Jordi Bonet (Barcelona

Mont-real 1979) o l'escriptor Jacques Folch-Ribas (El Vendrell, 1928), per citar només tres exemples.”

Pel que fa al seu compromís amb la llengua, la cultura i el país, a banda de la seva tasca professional a la Université de Montréal i del voluntariat actiu com a president del Casal català del Quebec, l'Èric Viladrich és també membre d'Òmnium cultural, de l'Assemblea nacional catalana, de la North American Catalan Society i el representant per Amèrica del Nord al Consell de les Comunitats Catalanes de l'Exterior de la Generalitat de Catalunya.

JOSEP M. BATISTA I ROCA (Barcelona 1895-1978), etnòleg, historiador i polític, figura senyera del nacionalisme català. Estudià Dret i Lletres a la Universitat de Barcelona i Antropologia a Oxford. Fou un dels fundadors de l'Arxiu d'Antropologia i Folklore, molt actiu en el camp de l'excursionisme i fundador dels Minyons de Muntanya (1927) i de Palestra (1930), organitzacions decisives per a la formació de l'esperit cívic i nacional de Catalunya. Anà a Londres (1938) com a Delegat de la Generalitat de Catalunya i delegat personal del President Lluís Companys en una missió important de caràcter internacional. Fou impulsor i secretari del Consell Nacional de Catalunya (1940) creat a Londres amb la presidència de Carles Pi i Sunyer. Professor a Cambridge, esmerçà primordialment el seu llarg exili al servei de Catalunya: representà el PEN Club Català, defensà els drets del poble català a la UNESCO i a altres instàncies internacionals, propulsà la creació de l'Anglo Catalan Society, presidí més endavant el Consell Nacional Català sorgit de la I Conferència Nacional Catalana celebrada a Mèxic (1953), establí les assemblees de Pau i Treva a Toluges i donà nombroses conferències arreu d'Europa, a més d'impulsar la publicació de la revista VIDA NOVA (1954). Retornat el 1976 activà encara més la seva tasca nacionalista; entre les noves iniciatives cal destacar la fundació del Cercle d'Agermanament Occitano-Català. Propugnà sempre per a la nació catalana el més clar independentisme i no deixà mai d'alertar-nos sobre la precarietat i els perills de les solucions autonòmiques.

Víctor Castells

ENRIC GARRIGA TRULLOLS (1926-2011) fou un defensor i un eficaç divulgador de la llengua, la cultura, la història i la unitat dels Països Catalans. Per ell, Catalunya, el País Valencià, les Illes Balears, la Catalunya del Nord, la Franja de Ponent i l'Alguer, formaven una unitat indestriable: la nació catalana. El seu objectiu prioritari, tant a la seva trajectòria dins l'IPECC i el CAOC com a la seva participació en plataformes polítiques, cíviques i culturals, fou sempre conciliar voluntats i unir esforços per aconseguir la unitat d'acció de l'independentisme. El 1978 fou membre fundador de l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC), on exercí el càrrec de secretari i, a partir del 1997, de president. El mateix any participà activament en la fundació del Cercle d'Agermanament Occitano-Català (CAOC) i en fou secretari general, càrrec que exercí fins que n'assumí la presidència el 2001. Va desplegar una incansable activitat com a agitador cívic i divulgador de la història, organitzant centenars d'activitats com ara visites culturals i històriques, commemoracions de dates de significació patriòtica i erecció de monuments i plaques commemoratives. L'escenari de totes aquestes activitats no era únicament l'interior dels Països Catalans, sinó a tot el món, gràcies a les intenses relacions que tenia amb els casals catalans de l'exterior. Entre les principals activitats impulsades des de l'IPECC, destaquen la creació i l'impuls dels premis Josep Maria Batista i Roca atorgats pel treball per la llengua i la cultura catalanes a l'exterior, la construcció de monuments a personalitats catalanes a l'Argentina, Alemanya o Bèlgica, la promoció de viatges per conèixer l'expansió catalana a la Mediterrània i les petjades catalanes, a Centreeuropa i a Amèrica o la promoció de la descoberta de les gestes històriques catalanes.

Víctor Castells

XXVIII PREMIS J.M. BATISTA I ROCA 2016

 ipecc INSTITUT DE PROJECCIÓ EXTERIOR
DE LA CULTURA CATALANA

Amb la col·laboració de:

 fiac